לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ד' דאבות

שבת קודש פרשת קרח – ב' תמוז תשפ"א Shabbos Parshas Korach - June 12, 2021

. פלג המנחה עש״ק – 6:55 | הדלקת נרות שבת – 8:11 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:10 סוף זמו תפילה/הגר״א – I 10:25 שקיעת החמה שבת קודש – I 8:29 מוצש״ק צאת הכוכבים – I 9:19 צאה״כ / לרבינו תם – 9:41

(שבת עה.) שוחט משום מאי חייב? רב אמר משום צובע' - שוחט' הוא היצר הרע. ונקרא שוחט' כי הוא המסית את האדם לעבירה, ואח"כ עולה ומסטין עליו כדי לקבל רשות להרגו. ואיתא בגמרא (סוכה נב.) שלעתיד לבוא מביאו הקב"ה להיצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. ושואלת הגמרא **שוחט משום מאי חייב?'** - מהו חטאו של היצר הרע הנקרא שוחט' שבגינו יתחייב הוא עצמו שחיטה לעתיד? שהרי בזה שמסית את בני האדם לעבירה אינה סיבה מוצדקת להענישו. שהרי לכר נוצר, והקב"ה בעצמו מינה אותו לתפקיד זה? ומשיבה הגמרא 'משום צובע!' – אין מענישים אותו על עצם ההסתה כי אם על אופז ההסתה. כי הקב"ה לא ציוהו כי אם לפתות את האדם לעבירה. 'למרוד במלכות שמים' תמורת רווח כל שהוא. אר יודע היצר שאם יהיו דבריו בהירים לא יתרצה האדם לעבור על פקודת מלכו גם אם יבטיח לו כל הוז דעלמא. על כז הינו מתחכם ומשבר את אזני האדם שאיז שום חטא ואשמה בביצוע אותה פעולה שאודותיה הוא מדבר. ובכר מסמא הוא את עיני הבריות מלראות את האמת. וזהו 'צובע' שצובע את העבירה כדי שלא יכירו במהותה כדי שיכשלו בה. וע"ז אכז יתחייב בשחיטה. כי בזה מועל הוא בתפקידו.

תמיהתינו על דתו ואבירם ועל הנלווים עליהם משמשת כ'עד נאמו' על מאמרו של מרז הבעל שם טוב זי"ע. רואים אנו בחוש איר ביכולתו של היצר להוכיח להאדם איר התענג כביכול במצרים בכדי שישתוקק לחזור לשם ו'לשם מצוה' יזעק על משה רבינו שהינו ח"ו חוטא על שהוציא את ישראל משה. ואחר שיודעים אנו עד היכו מגעת רשעותו של היצר החפץ להכשילנו עלינו להרגיל את עצמינו שלא למהר למלא אחר רצונינו כל עוד שאין אנו בטוחים שזהו רצון השי"ת, כי מאחר שיצר לבו של האדם רע מנעוריו. עליו לשפוט את מעשיו מתור ישוב הדעת. וכל עוד שהוא להוט אחר הרצוז איז ביכולתו ליישב דעתו ולהסיר נגיעותיו.

מדוע נוגע זה לעיקר דברי הרמב"ם שפסק שכאו"א יכול לזכות למדרגת שבט לוי? ובעזהי"ת נראה לבאר דברי הרמב"ם. דהנה אופו של פרנסה של שבט לוי. וגם של כל מי שרוצה להיות כמדרגת שבט להוי הוא אופן "למעלה מדרך הטבע". שעל פי דרך הטבע, פרנסה בא ע"י עסק בהשתדלות, ואלו שאינם עוסקים בהשתדלות. הפרנסה הוא "למעלה מדרר הטבע". ובאמת הוא גמ' מפורשת האופז שיזכה להשגחה למעלה מדרר הטבע דאיתא בברכות (כ.) "א"ל רב פפא לאביי מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא. ומ"ש אנז דלא מתרחיש לו ניסא? ... א"ל: קמאי הוו קא מסרי נפשייהו אקדושת השם. אנז לא מסרינז נפשיז אקדושת השם".

וביארו המפרשים דמי שמסור עצמו על קדושת השם הרי הוא נקרא קדוש, ומי שנקרא קדוש השי"ת עושה לו ניסים ונפלאות! וא"כ י"ל דזהו כוונת הרמב"ם במש"כ "הרי זה נתקדש קדש קדשים". ר"ל דמי שאינו מאמיו שפרנסתו יבא לו בדרך הטבע, רק פורק מעל צוארו החשבונות הרבים, ובוטח בה' שהוא ית' יפרנסו כמו שמפרנס שבט לוי. זהו הסיבה שיזכה להתפרנס באופז שהוא למעלה מדרר הטבע שהרי הוא מוסר עצמו לקדש שם שמים!

שליט"א. ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

המעם כי העליתנו מארץ זבת חלב ודכש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר ... (מו-יג) - דע את האויב!

לל המתבונו בדבריהם של דתו ואבירם. לא תהיה ביכולתו למצוא פתרוו 'תמיהתו, האיך יכנו אלו הרשעים את ארץ מצרים כ'ארץ זבת חלב ודבש' הלוא א"א בלל לתאר את מצבם הנורא של בני ישראל בעודם במצרים. עצם צערם מצד מעמדם צעבדים אי אפשר לתאר. כי מעמדו של עבד הינו בבחינת מה כמעמדו של שור וחמור. כשם ששור בעיני בעליו אינו כי אם אמצעי לעשות בו מלאכה. כך גם העבד בעיני בעליו. איז לו שום זכות לעשות דבר לעצמו. כל כולו משועבד הוא לאדונו כשור לעול כחמור למשא. וגם אם היתה זאת על דעתן של ישראל. כי היו מסכימים להתהפר בעבדים תמורת שוויים עדיין היה זה בסופו של דבר מציאות מצער בלתי נסבל. על אכו"כ שעשו זאת מבלי להתחשב בדעתם ומבלי לתת להם תמורה כלשהי. זאת אומרת שאפילו כבהמות לא נידמו בעיני המצריים. שהרי אילו רצה המצרי לקנות בהמה היה משלם על כך לבעליו. ולא כן עשו לישראל. אלא כבשו אותם ביד חזקה והטילו ליהם את מלאכתם כאילו היו הם בעלי חיים מז ההפקר ר״ל. וגם אחר שהחזיקו בהם לא החיו אותם כי אם בלחם צר ומים לחץ ורק כדי שיחזיקו מעמד. וומסיבה זה האכילו אותם 'מצה'. כי היא השוהה בתור מעיו יותר מכל מאכל אחר] כי מאחר שבעיני מצריים לא היו כי אם כבעלי חיים. לא ראו לנכוז להבריאם במאכלים הראויים לבני אדם. כי אם באיזה שהיא מאכל המחזיקם בחיים. וכעיז ההכרח להאכיל את בהמותיהם "תבו"... וכי ניתו כלל להעלות על הדעת עומק צער נפשם מעצם ההשפלה?

וכדי ליישב את הדברים נקדים את ביאורו של **מרן הבעש"ט זי"ע** על מאמר הגמ'

ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד ... ובתוד בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מטשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללוים 'נחלה (יח. כג-כד) - האופן לזכות להשגחת השי"ת למעלה מדרך המבע ⁷דועים דברי **הרמב"ם** (סוף הל' שמיטה ויובל): "ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ שראל ובביזתה עם אחיו? מפני שהובדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים משפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטיר ליעקב ותורתר לישראל. לפיכר הובדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחליו ולא זוכין לעצמן בכח גופו. אלא הם חיל השם ... ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלקים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם

לעולמי עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהגים ללוים". עכ"ל. הרי כל איש מישראל יוכל לזכות למדרגת שבט לוי. שהם לא הצריכו לעסק בשום עסק השתדלות לצורר פרנסתם. אם יפרק מעל צוארו עול החשבונות. השי״ת יפרנסו במו שמפרנס שבט לוי באופן שהם לא הצריכו לעסק בשום עסק בהשתדלות. אולם יש

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (58)

End of Our Unique Series. For more than a year (58 issues which began on *Parshas Vavikrah* 5780), we have been discussing many of the *halacha* questions that have come up during the period of this terrible virus. Thanks to Hashem Yisborach, most of our communities, both in Israel and elsewhere, have been able to ease their restrictions and return to normal life. We still have to have in mind during our tefillos, that certain places which are still in crisis should soon be able to join the rest of us, and be safe, healthy and not suffer from necessary or unnecessary lockdowns.

There are a number of matters that we should keep in mind at this time, and remember them well. How Klal Yisroel rose to the occasion in the fulfillment of many *mitzvos* that became much harder to fulfill under the rare and unique circumstances. How Klal Yisroel found ways to continue shiurim and Yeshiva learning during periods of lockdown. How we returned to our shuls with the resolve to daven better and behave better as we stand before *Hashem* in His place of worship. We must put as much communal effort as we can into seeing that all of these improvements should not be short-lived.

We also cannot forget the *Middas Hadin*, as well as the short and practical, yet still provide the logic behind them

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עסרת חיים ברור. מליבלנד הייסס

hardship and loss that we as a community suffered. These tragedies have to bring out a response from each person, examining himself, recognizing where he can improve in Torah, avodah and Gemilus Chasadim. We cannot allow ourselves to just "go back to normal" - there has to be at least small concrete upgrades, with which a person states, "This is my response to *Hashem's* call. This is my plan of action to minimize the tzaar of the Shechina and to bring an illui neshama for those who were *niftar*." We should be going back to a better normal. May *Hashem* bring the *Goel Tzedek* very soon.

New Series. Before starting the previous series, we had been in middle of discussing many aspects of the greatest *mitzvah* of all - Talmud Torah. We finished many sections - but not all of them. For now it was decided to go to a new series about Kashrus and the Kitchen. This will B'ezras Hashem include laws of Basar V'Chalav - "Meat and milk," kitchen mix-ups and mistakes, kashering and immersing food vessels, gentile food and help (gentile wine, milk items, bread and cooked items), trusting a gentile, etc. It will not include topics that are given over to the many efficient Kashrus organizations and administrators. An effort will bl"n be made to keep the laws

ביו הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף סא.

ndd מחלוקות between (יומא עד) ל The *Gemar*a later on מחלוקות between מחלוקות hetween (יומא עד) and "נתן מרוצה" בתחילה to be איכילה. This is regarding איכילה. The question is, since the שיעור אסור מן התורה if one only ate a איכילה half of a אסור אסור או i, i ווא אסור איז ווא אסור מו התורה that איז ווא אסור מו התורה & if for example. one ate a איז איז שיעור אסור מו התורה that איז שיעור אסור מו התורה . i ווא שיעור אסור מו איסורים be's איעובי (but doesn't ged non מכת מרדות, there is a discussion if iust like איסורים. only איסורים וe's מיעור wirk also to be מצות עשה a מקיים? For example, if one only has a half מצה of מצה should he eat it anyway, or since it is not the requisite והל' חמץ פ"א בסוף ה"ז**ו משנה למלד** there is no point? The איעור holds that והל' חמץ פ"א בסוף ה"זו **משנה למלד** does not help by a מצות עשה.

The מנחת חינוד brings a proof from (יומא (לטג) that אימא (לטב) does not help by a מצות עשה. There, it savs that during the 40 years was the בהן גדול was the בהן גדול was the בהן גדול there was such beracha that even if a kohen only received a small piece of the לחם הפנים that was the size of a bean [פֵיל], he was still satiated from it. After שמעון הצדיק was נפטר, the *beracha* was lost & there was only enough to give a bean size of the באית to each kohen. The Gemara says that the מושכיו ידיהו) since it was less than a כזית. Says the מצוה a מצוה helps to be מצוה helps to be מצוה א fr מצוה should've taken a bean size piece even though it's less than a אכילה

The **אלקת יעקב** on the second night of אב"ח ס' רה"] **חלקת יעקב** on the second night of מצה but has only one מצה the second night of פסח. בר חיובא but only a פסח דרבען for him, or the second night, which is מיסח דארייתא but only a בר חיובא for him, or the second night, which is a בר חיובא ארייתא אho savs the מ**הרש"ם**. He brings the מ**הרש"ם** who savs the מרביה in our *Gemara* about blood that spills in middle of the מארבים, where ר' מאיר over & דם say to bring more אור"ש say to bring more דם & continue where you left off, hinges on this מרלוקת if we say a חצי שיעור has a חצי שיעור has a מרלוקת is nothing מוצי עבודה hold that half of the מתנית הדם א אר"א or not. ר"ש & ר"א hold that half of the עבודה so they need not be redone. The *Tanna Kama* holds ה"ש so thing

הוא היה אומר

R' Asher Zelig Rubinstein zt"l (R"Y Toras Simcha) would say:

"ימח קרח" - Korach failed because he was a taker. A person has to be a giver, but Korach took instead. As a Levi, Korach was supported by the rest of the nation. Perhaps this is why he became a taker, but with the right perspective, he would have realized that he was giving the zechus to others to support avodas Hashem. A person can give by taking and take when giving. It all depends on how he looks at things. If one is only able to see things from one perspective, then his '1' will mislead him and he will be led down the path of Korach. If, however, he can appreciate other points of view, then he can become a great leader like Shmuel, Moshe, and Aharon who saw with both 'eyes.""

A Wise Man once said: "My photographs don't do me justice - they just look like me."

KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!

103,740 855,400,5164

Special Mazel Tov to Mr & Mrs Mendy Kofman & Rabbi & Mrs Binyomin Friedler on the engagement of their children. Moishe & Elisheva. May they be zoche to build a Bavis Ne'eman לשם ולחפארת -B'Yisroel

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

לדייק בדברי הרמב"ם מדוע כתב "הרי זה נתקדש קדש קדשים", אה"נ זה אמת אבל ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרס שדה אברהם ע"כ. וביאור **העיון יעקב** וז"ל: "וכשם שמסרו נפשם על קה"ש שלא כדרר הבטעי כי . עכ"ל, עכ"ל אשר לאיש יתן בעד נפשו, כן נעשה להם נס שלא כדרך הטבעי". עכ"ל

מעשה אבות סימן

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה ... (מו-יב)

The Medrash Tanchuma states: "Moshe sent to summon Dasan and Aviram, but they said, 'We will not come up.' 'We will not go' or 'We will not come' is not written here, but 'We will not come up.' As it says, 'A fool's mouth is his ruin!' (Prov. 18:17:) They opened their mouth for a calamity, by saying that they would die by going down and not coming up. Just as they spoke, so did they die. Moshe said, 'Inasmuch as they did not want to come [to me], I shall go to them. Perhaps they will be ashamed and repent.' When they saw him they began to curse and blaspheme, as stated, 'and Dasan and Aviram came out standing.' Does one go out sitting, or lying prostrate? It is simply to teach us that they went out cursing and blaspheming."

There was once a couple that was experiencing *shalom bayis* problems. Counseling and therapy sessions did not help and it was decided that a divorce was necessary. Inquiries were made and a date and time was set for the husband and wife to appear in Beis Din, however, the woman refused to attend. She was bitter. She felt she was terribly wronged in the process and insisted that she would not accept a *get* under any conditions.

The husband arranged for the *get* to be written in the *Beis Din* of **R' Moshe Feinstein** zt''l, on the lower east side of Manhattan, and afterward, R' Moshe appointed one of his talmidim to serve as a shaliach, a messenger, to deliver the get to the woman in the presence of two witness who were to accompany him.

The group set off for the woman's apartment, located in one of the more seedier sections of Manhattan, but when they arrived, she refused to let them in and absolutely refused to accept the get. She velled and screamed at them, but would not let them in. They had no choice but to come back to R' Moshe and report that their mission was unsuccessful.

R' Moshe was undaunted. In a flash, he grabbed his hat and coat and headed out the door, telling the messenger and witnesses to follow him. Together, they traveled back to the woman's apartment, navigated through some unwelcome aspects of the city, and traipsed up four flights of stairs as the building elevator was not in service. R' Moshe was not a young man and this trip was a bit arduous for him, but he never complained even once the entire time.

They knocked at the apartment door and a man opened it. It was her father. He saw the group of rabbis standing there in rabbinic garb and immediately let loose a barrage of insults, profanity and vitriolic words, in essence telling them to get out of here and his daughter was not going to listen to them. R' Moshe just stood there and waited for the man to finish. When he finally did, the Gadol Hador gently explained that if he would allow them a few short minutes, they would be gone right away. It took some more convincing but eventually, the man allowed the group into the apartment.

The woman emerged from a side room and recognized R' Moshe. She listened to him calmly explain how tragic it would be for so many people involved if this situation would continue to linger, and how important it is for her to accept the *get* and move on in life. His words struck a chord, and it wasn't long before she willingly accepted the *get*.

R' Moshe led the group of men outside and they began to walk back to his home. One of the men could not contain his curiosity and asked, "Rebbi, please forgive me for asking, but why did the Rav have to come in person? He is a widely respected Rosh Yeshivah and the head of the Beis Din. He could have sent numerous people, an unlimited amount of messengers until the job was done; yet he went himself and was made to suffer the indignity of insults, the strain of traveling and the effort of climbing so many flights of stairs. It is surely beneath his kavod to do these things."

R' Moshe stopped walking and looked at the man. "I don't understand your issue. Do you think that in these types of situations, I need to be concerned with my own kavod? What about kavod shamayim? What about the honor of Hashem Yisborach? If she were to not accept the get and later got married again, can you imagine the disrespect to kavod shamayim that would bring? Is there a greater level of indignity and insult than that?"

ואם לא תשמעו בקול ה' ... והיתה יד ה' בכם ובאבתיכם ... (שמאל א' יב-מו)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIDEN TO THE WEEKLY DIDEN TO

contesting the leadership of Moshe Rabbeinu, Shmuel HaNavi devoted his life to correcting Korach's malfeasance by always making sure to present the proper Torah perspective in everything. Interestingly, while giving his final farewell speech, Shmuel warned Klal Yisroel that if they were to disregard the word of *Hashem*, "the hand of Hashem will be against you and against your fathers."

R' Elivahu Steinberg shlit'a (Vavochach Omesh) quotes Chazal (Yevamos 63b) that this punishment of the hand of Hashem would bring about the desecration of Klal Yisroel's father's graves. He explains that the **Radak** understands the word "ובאבתיכם" – "fathers" to be a a figurative reference to

In stark contrast to his ancestor's rebellious actions in the king as we have seen with regard to Yosef HaTzadik's assertion of his relationship with Pharoah, King of Egypt (Bereishis 45:8). Says R' Elivahu, what's fascinating is that the numerical value of the words "בכם ובאבתיכם" (plus two to account for the words themselves) is 545 – the exact gematria of the words "ולהוציא מקבריהם". Remarkable as this may be, why should the previous generations have to pay posthumously for later generations wrongdoings?

> R' Chaim Dov Rabinovitz zt"l (Daas Sofrim) explains that part of the blame for Klal Yisroel's sins is placed on the ancestors of previous *doros* for having not properly prepared foundations for the next *doros*. As such, it is the אחרשת of the present generation to set the course for generations to come.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

At first glance, the word "מקם" ("he got up") seems superfluous here in the posuk - of course, if Moshe Rabbeinu was sitting down, then he obviously got up. It would have sufficed just to say "מלך משה" - and Moshe "went to them."

My machshava here is twofold. Sometimes when diverse opinions collide, machlokes r"l ensues, with each side believing that they are 100% correct and the other side is totally in the wrong. Each side is waiting for the other to acquiesce. The Torah says that while you may be right, take note and remember that "מיקם משה" - Moshe was the one who initiated the conciliatory process. *Moshe Rabbeinu*, the paradigm of humility and *anava* was showing the Jewish people how to deal with our differences. Furthermore, we find in *Parshas Chavei Sarah*, the *Torah* uses the words, "זיקם השדה" The word "מקם" connotes an aliva, an elevation of sorts. The Torah is teaching us that if you promote shalom - peace, by being the one to give in, by being the *mevater*, then "תקומה יחיה לו" - you will experience an elevation. You will rise to a new, exalted level. You will be like *Moshe Rabbeinu*. As the expression goes: "You can be right or you can be happy!" That is perhaps why the *Torah* chose this particular word - "ויקס" - to impart this lesson to us.

The letters of the name Korach also spell "קרח" - cold ice. Korach set up a cold front between himself and Moshe Rabbeinu. To thaw this icy feeling that machlokes breeds, Moshe tried to initiate warm feelings through warm words.

As we usher in the month of *Tammuz* in which the sad days of *Bein Hameitzarim* commence, it would behoove all of us to learn from the example that Moshe Rabbeinu set forth for us, teaching us how to make shalom, end our sinas chinam, and pave the way for us to be zoche to the haaros panim of Hashem through the binyan Bais HaMikdash b'karov, Amen!

משל למה הדבר דומה ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ... (מז-לב)

There is a legend that is told about the great *Chacham* superior knowledge to the rabbis of the old guard. and chief rabbi of Constantinople, Turkey, Rav Shlomo **Eliezer Elifandry** *zt"l*. Throughout his tenure in Turkey and before he moved to Syria, he was at the forefront of the battle against the Maskilim, who used their influence to destroy the religious values of the Turkish communities. Rav Shlomo Eliezer took them head on and would not budge an inch, in preserving the tenets of *Torah*-true Judaism.

The *Chacham* was once invited to the *Bar Mizvah* of the son of a wealthy individual, who also invited some of the more prominent Maskilim of the city. During the lavish meal, a scientific conversation broke out among the assembled, and a few of the "enlightened" members were pontificating on the topic of earthquakes and the scientific reasons why they occur. Each person presented his data and arrogance led them down the path to their own destruction.

much talk of fault lines and underground plates, was bandied about. The *Maskilim* enjoyed the attention, proving their

Suddenly, Ray Shlomo Eliezer stood up and declared, "You think you understand why earthquakes occur? You think you are safe from earthquakes? Believe me, if *Hashem* wanted to split open the earth and swallow up all you wicked people. He does not need your reasoning to make it happen!"

Just as the *Chacham* uttered these words, a terrible hue arose from somewhere in the city as an earthquake took place and caused a great deal of damage. The people were shaken up by the power of the Chacham and even the *Maskilim* were terrified of him after that story took place.

במטל: Hashem created a new creation specifically to swallow up Korach and his cohorts. These wicked people knew quite well that they were starting up with the Almighty, but their

בי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' ...(מו-ג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

What a shame it is, what happened to Korach! Korach had it all. He was from an illustrious family, he was a great *Torah* scholar, he was wealthy, dynamic and looked up to. But it wasn't enough: he turned his gains into pains! The wicked Haman was no different. He, too, had it all. He was rich, powerful and respected by the King. He had the entire world bowing down to him - everyone, that is, except for one Jew named Mordechai. What did Haman say? "וכל זה איננו שוה לי" - "Everything I have is worthless," if I don't have the ONE thing that I want. Haman did not see that everyone else was bowing down to him; all he saw was that Mordechai was NOT! Very often this kind of behavior stems from "קטאה" (jealousy), "תאוה" (lust) and "כבוד" (honor). These three negative traits are so terrible that they can cause a person to not only go out of his mind, but even go out of his world! In other words, the person does not even see all the good things in his life and in the world around him.

Perhaps, though, the underlying root of all three issues is really one, and we can suggest a simple and practical solution for all three. There is a well-known segula of saying Perek Shira. It is a beautiful tefilla that quotes posukim, from all over Tanach, which are proclaimed by the animals, the birds, fish and the entire creation including the sky, earth, and everything in it. Each creation sings a song of praise to *Hashem* with it's own unique verse. Why is this so effective? What is it all about? **R' Gamliel Rabinowitz** shlit'a explains that the main point of *Perek Shira* is about APPRECIATION. It is to think to oneself, "The mountains and oceans are praising *Hashem* - what about me? What is MY special shira, MY unique gratitude to Hashem for all that He has given me?" The segula is not in Perek Shira; the segula is in the heightened awareness of hakaras hatov, gratitude and appreciation to Hashem for what we have - not focusing on the things that we don't! The greatest way to truly be "in this world" is by working on appreciating everything *Hashem* has given us.